

Vegne tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg kan under de foreliggende Omstændigheder ogsaa personligt tiltræde Mindretallets Forslag, idet jeg i saa Henseende skal henvide til Betænkningen, der vel, som min ærede Meningsfælle, der nys talte, gjorde opmærksom paa, rummer enkelte dunkle Punkter, men taget under eet finder jeg desuagtet at maatte foretrække Mindretallets Forslag eller rettere Mindretalsforslagene. Jeg skal derfor for mit Vedkommende og under Henvisning til det ærede Medlem Fru Hauschultz' Tiltræden af Mindretalsforslagene anbefale at stemme for disse.

Ordføreren (Zahle): Straffelovens Op-gave er at foreskrive den Straf, med hvilken den skal rammes, som har begaaet en straf-bar Handling. Det er ikke det, der fore-ligger til Afgørelse her. Men det, der fore-ligger til Afgørelse her, er, hvorledes vi skal behandle farlige Personer, som enten aldrig har begaaet en strafbar Handling eller i hvert Fald ikke har begaaet en saadan, efter at de sidst er blevet straffet, og det har ikke noget med Straffeloven at gøre. Der foreligger desuden for os paa Tingets Bord et af flere Kommissioner gennem mange Aar omhyggeligt udarbejdet Straffe-lovforslag, som det er rimeligt at gennem-føre som den systematiske Enhed, Forslaget er, og som det vilde være højest uheldigt at rive en Enkelthed ud af. Derfor er det for mig saa ganske sikkert, at den Vej, Mindre-tallet her anbefaler, ikke sagligt set er nogen god Løsning af denne Sag. Det være hen-vedt til det ærede Medlem Hr. Heilesen og det ærede Medlem Hr. Rytter, som har anbefalet Mindretallets Forslag, og lige-ledes til det ærede Medlem Hr. Sven.

Naar det ærede Medlem Hr. Rytter, som jeg nu skal gøre nogle Bemærkninger til, sagde, at vi her havde lovgivet om et konkret Tilfælde, som er foregaaet, maa jeg sige: Nej, det er ikke Tilfældet. Det er ganske vist et konkret Tilfælde, som er fore-gaaet, der er Udgangspunkt for, at vi er kommet til at overveje disse Sager; men overfor den Lov, som eventuelt maatte fremgaa af den høje Rigsdags Vedtagelse og Kongens Stadfæstelse i dette Tilfælde, vil Domstolene være stillet akkurat som overfor enhver anden Lov, idet de frit afgør, om de Tilfælde, der bliver forelagt for dem, rammes af Loven eller ikke.

Med andre Ord, vi vedtager selvfølgelig ikke her en Lov om, at en bestemt Person skal indespærres, men vi vedtager visse

Regler for Indespærring, og saa bliver den paagældende Person indespærret, hvis han falder ind under Reglerne. Det er altsaa ikke for et konkret Tilfælde, vi her lovgiver, Domstolenes Stilling bliver akkurat den samme overfor denne Lov som overfor enhver anden, det bliver Domstolene, der skal afgøre, om den Person, der bliver stillet for Retten, er utilregnelig paa Grund af Mangel paa Udvikling, varig Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevnerne og af den Grund udsætter den almindelige Sikkerhed for Fare.

At disse Sager skulde blive mindre samvittighedsfuldt oplyst ved de civile Domstole, end Strafferettsagerne bliver ved den kriminelle Form for Retspleje, kan jeg ikke paa nogen Maade gaa ind paa. Selvfølgelig bliver de Sager, som kommer for de civile Domstole, omhyggeligt oplyst, og Sager af en saadan Vigtighed som disse vil naturligvis blive det i fremtrædende Grad.

Det, her er Tale om, er netop noget, som vort Samfund i høj Grad trænger til, nemlig at man kan varetage Samfundets Interesser overfor Personer, før de endnu har begaaet en Forbrydelse. Saaledes som Lov-givningen er i Øjeblikket, kan der ikke, undtagen overfor de sindssyge, træffes Sikkerhedsforanstaltninger, før vedkommen-de har begaaet en Forbrydelse. Man skal med andre Ord ikke have Lov til at kaste Brønden til, før i hvert Fald eet Barn er druknet i den. Tidens Udvikling er kommet saa vidt, at vi nu ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor farlige Tilbøjeligheder lægger sig tyde-ligt for Dagen, uden at der dog er Tale om egentlig Sindssyge, og uden at der endnu er begaaet nogen Forbrydelse, kan træffe Sikkerhedsforanstaltninger overfor saadanne Personer, som er behersket af Tilbøjelighed til at gøre Fortræd, og det er det, der fore-slaas paa eet Omraade her.

Men en saadan Indespærring er en Ting af den mest indgribende Betydning, og der-for har jeg været saa ivrig som nogen for, at en saadan Indespærring kun maa kunne finde Sted efter en Domstols Kendelse. Naar det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at det skyldtes ham, at dette Ændrings-forslag var blevet stillet af det ærede Medlem Fru Elna Munch og mig, saa undres jeg over, at en saa berømt Mand kan være saa ivrig efter at gøre falsk Reklame for sig selv. Det ærede Medlem kan være over-bevist om, at det fra første Øjeblik, denne Sag har foreligget til Behandling, har været min bestemte Hensigt at stille et saadant Forslag som det, der her er stillet af det ærede Medlem Fru Elna Munch og mig